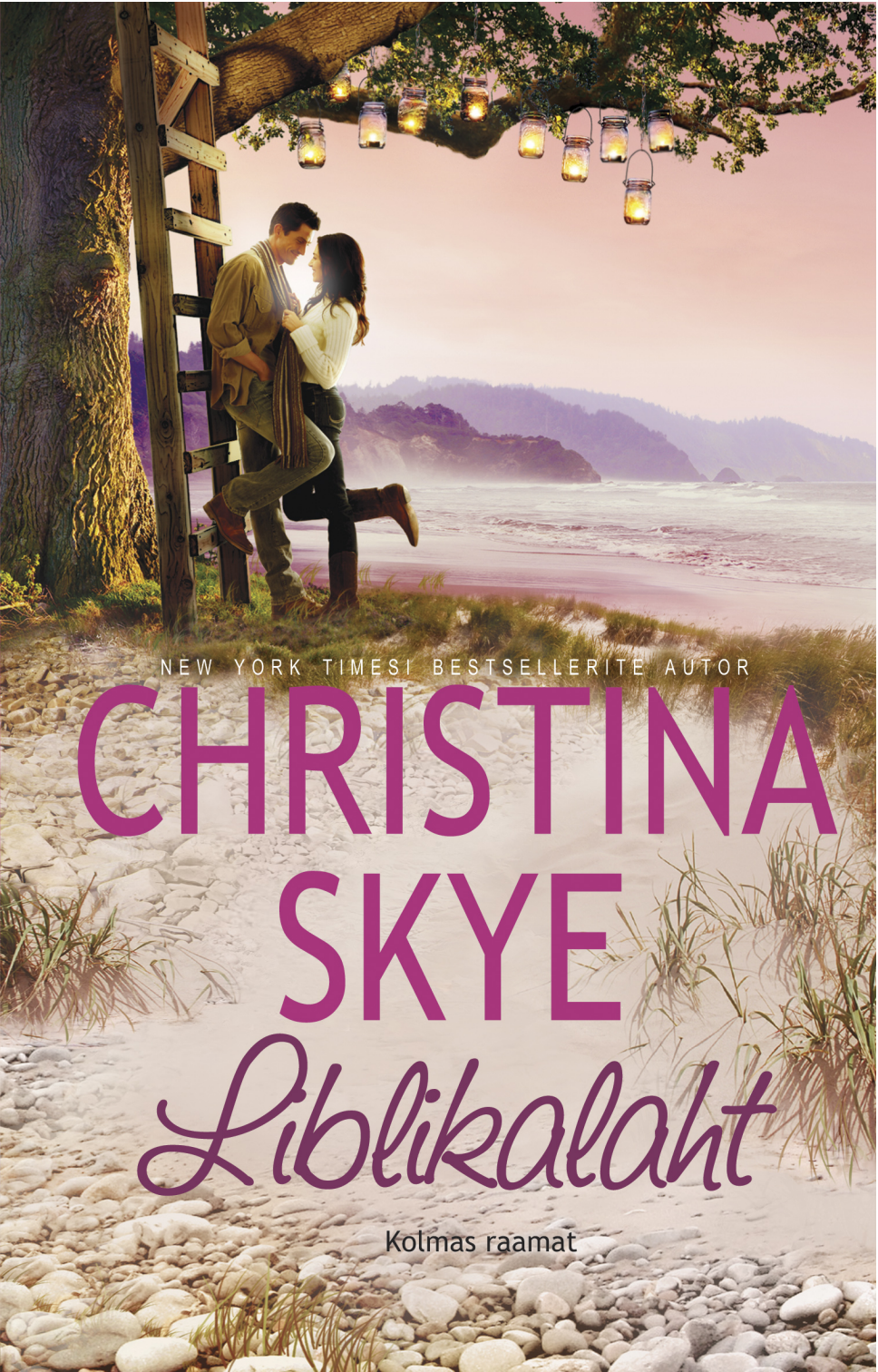

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

CHRISTINA SKYE

Liblikalaht

Kolmas raamat

Christina Skye
Butterfly Cove
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.
Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.
See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2013 by Roberta Helmer
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M05292315
ISBN 978-9949-25-736-2

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Eessõna

Päev oli kenasti alanud koos suure jääga kaneeli-*latte* ja vaarika-pähklisaiakesega.

Olivia Sullivan oli kihutanud läbi hommikuse liikluse ja varakult oma visandilaua juures. Söönud saiakese ära, nautis ta rahu ja vaikust enda ümber. Talle meeldis päeva vara alustada. Kõige rohkem aga meeldis talle vaikne aeg enne, kui mesilastaru sumisema ja kihama hakkas.

Kaksteist minutit pärast seda, kui Olivia oli lõpetanud oma Seattle'i äärelinna kõige uuema uhke ostlemisrajooni ja elamute projekti, kõndis üks võõras mees ta laua juurde ja pani sinna ümbriku.

„Olivia Sullivan?”

„Just nii.”

„See on teile.” Mees pööras end ringi ja kõndis minema, enne kui naine jõudis küsida, kes ta selline on ja miks ta ümbriku lauale jättis.

Olivia vaatas alla ja hõõrus oma laupa, tundes, kuidas pea valutama hakkab. Kuid see polnud midagi uut. Ta oli juba kuude kaupa kümnetunniseid tööpäevi teinud ja tal

polnud õrna aimugi, kas teda hoitakse siin pärast aastast katseaega edasi.

Ta võttis ümbriku ja pööras selle teistpidi. Koridoris oli naine, kes vaatas talle ebakindlal pilgul otsa ja pööras siis pea mujale.

Olivia teadis järsku, mis ümbriku sees on. Ta kortsutas kulmu ja rebis odava paberi lahti. Selle sees oli tšekk, palk eelmise tööperioodi eest. Summa oli arvestatud täpselt käesoleva päeva pärastlõunani. Palga ja töötundide arvestuse all oli ettevõtte päisega trükitud kiri.

„Hea Olivia Sullivan!

Käesolevaga lõpetame Teiega töösuhted. Tšekk on ühtlasi ka lõpparve.

Täname Teid teenuste eest!”

Olivia vahtis ettevõttejuhi mittemidagiütlevat templit. *Täname teid teenuste eest?*

Pärast kaheksat kuud töörügamist sai ta tasuks vaid selle? Tänud teenuste eest ja palgalipiku?

Ta voltis paberi lahti ja siis uuesti kokku, veri valgus ta näost ära. Kas mitte kellelgi siin ei jätkunud autunnet, et paberile ise alla kirjutada? Kas päris allkiri oli liiga palju palutud? Või kõne personaliosakonnast?

Olivia korjas värisevate sõrmedega kokku oma käsi-raamatud, dokumendid ja visandamispliiatsid. Ta libistas Suvesaare raamitud pildi kiiresti kudumiskotti, mida salaja oma kirjutuslaua alumises sahtlis hoidis.

Professionaalsed naised ei koo avalikes kohtades, vähemalt mitte kontoris. Kudumisvardad tekitavad inimestes ebamugavust, oli personalijuht talle vaikselt öelnud. Ilmselt oli asi teravates vardaotstes ja kiiretes liigutustes.

Olivia haaras oma koti ja heitis selle justkui protestimärgiks üle õla. Vahest peabki mõni inimene siin ebaumavust tundma.

Kahe minuti pärast tuli turvamees. Kui keegi sai kinga, siis tuli turvamees võtmete ja rinnamärkide järele ja juhatas selle inimese hoonest välja. Olivia teadis, kuidas kõik käib.

Kuid ta polnud oodanud, et temaga nii läheb.

Ta korjas vaikselt oma ülejäänud asjad kokku ja marssis püstipäi välja. Ta ei vaadanud kellelegi otsa. Ta ei öelnud midagi lifti minnes ega vihaselt autosse kõndides, pannes sinna oma kasti ja kudumisasjad ja vajudes siis juhiistmele.

Turvamees lahkus. Olivia istus, kahvatu ja värisev, üritades mõista, kuidas ta elu saaks veel halvemaks minna ja kuidas küll välja rabeleda sellest kohutavast hävingust, mille isa surres endast maha oli jätnud.

Ja nüüd oli ta kaotanud oma töö. Miski kipitas ta silmalaugude all. Ta haaras roolist kõvasti kinni ja käskis endal tugevaks jääda.

Kuid see ei aidanud. Ta ei tundnud end tugevalt. Teda tabas paanikahoog ja ta sulges silmad, teades, mis võib juhtuda, kui ärevus iiveldama ajavaks hooks kasvab.

Ta peab koju minema.

Ta peab leidma selle ainsa koha, kus ta end turvaliselt tunneb, ja minema oma sõprade juurde, kes olid talle sellel ebakindlal ja valusal ajal ankruks olnud. Olivia käed tõmbusid pingule. Udu sees ootas teda Suvesaar, hommikupäikesekullane.

Ta oli palju kordi varemgi lõuna poole sõitnud, kuid seekord oli teisiti. Seekord läks ta koju.

Alatiseks.

Christina Skye

Oregoni rannik

Hiline pärastlõuna

Oregoni piirist 50 kilomeetrit lõuna pool tekkis udu. Olivia avas akna ja nuusutas soola ja mere lõhna, tundes, kuidas tuul ta juukseid sasib. Päike oli loojunud ja varjud puudutasid rannikut. Lained laksusid vastu musti kive, mille juures kobarasse kogunenud hülged ja saarmad kalu püüdsid.

Väike silt osutas rannikuteele. Olivia süda hakkas kiiremini põksuma, kui ta nägi küngaste ja puude uduseid jooni.

Suvesaare ainus sild oli pooleldi udus, kui Olivia lõunasse pööras ja saare otsas oleva kurvi läbis. Ta tõstis pilgu, olles lummatud hämaruses säravast suurest majast. Sadama kohal asuva Victoria-aegse kõrge hoone fassaadi valgustasid toonitud klaaspaneelid. Värskest värvitud pika kai ääres olid kalapaadid, mida Olivia mäletas seal olevat juba lapsepõlvest.

Tormide Printsess.

Merekuningas.

Bella Luna.

Ankurdatud paadid õõtsusid, olles sadamas väljaspool ohtu. Tuttav vaade soojendas Olivia südant. Suvesaar ei tundunud kunagi muutuvat ja selline kindlustunne talle meeldis. Ta sõitis aeglaselt mööda munakivitänavaid ja pööras suurepärase vana hoone juurde, mille nad sõpradega hoole ja armastusega taastanud olid.

Värske värvikihiga kaetud Sadamamaja säras hämaruses, uued aknad värskest taastatud veranda kohal hõõgumas.